

Vit vilja hava sama rætt!

Nú las eg í Sosialinum, at fólkapensjónaruppskotið var felt. — Eg vildi ikki trúgva mær at hava lisið rætt.

Fólkapensjónin, sum danskir arbeidarar, alt hitt danska fólkið, sum er ópensjónerað, nú hevur fingið.

Soleiðis kunnu menn ikki við góðari samvitsku gera!

Teir, sum sjálvir sita við pensjón, kunnu enn og minst gera slikan gerning.

Eg havi einki ímóti, at menn, ið ikki hoyra til mín støtt, fáa pensjón. Eg eri beinanvegin fyrri tí. Haldi tað vera rætt. Samfelagið hevur eisini gildið meginpartin av pensjón teirra, harmillum eg og allir arbeidarar.

Men hesir menn skulu ikki undrast á, um eg og allir arbeidarar verða rúkandi illir við teir, tá teir sýta okkum somu sømdir, sum vit nú gjøgnum langar tíðir hava víst teimum.

Teir skulu ikki undrast á, at í okkum reisir seg eitt so stórt ill-sinni móti teimum, at vit, ið onga pensjón hava fingið, og sum teir nú nokta pensjón, eru til sinns at lata teir vita, at vit eru við til at sýta teimum pensjón.

Hetta eru hörð orð, tí tey raka teir óseku. Eg veit nevnliga, at tað eru so mangir við pensjón, ið politiskt døma hesar menn, ið sýta okkum pensjón, til heljar.

Eitt hitt gyltasta mál, vit arbeidarar hava droymt um at náa, er at fáa okkara áldurdóm tryggjaðan á sama hátt sum teir fastlöntu — sum teir, ið sita við rættinum til pensjón.

Og nú, tá ið danskir arbeidarar hava náað hetta mál, nú tá okkum stendur í boði at fáa okkara somu sømdir sum teir, finnist ein meiraluti á Føroya lögtingi, sum hættir sær at geva okkum arbeidarum so dygt eitt slag í andlitið við at nokta okkum pensjónar-rættin, at eitt harðari slag, ein harðari órættur er ikki farin yvir okkum.

Hetta verður gjørt, tí teir vilja ikki skerja skattafrælsi stórmanna hitt allraminsta.

Fólkapensjónin kann nevnliga setast í gildi, uttan at vit nýtast at leggja eitt einasta oyra meira í skatti á ta inntøku, sum nú ber skatt. Heldur ikki nýtast at hækka tollin á neyðsynjarvörur.

Bara við at lata stórinntøkumannin fáa loyvi at rinda eitt sindur í skatti av tí, sum hann nú sleppur frá við eykaavskrivningunum og so at lata tann eina fjórðingin av rakstraravlopinum, sum fyrr fór í sosiala grunnin, fara aftur í hann, vilja vit kunna gjalda bæði fólkapensjónina og barnastudningspen-ingin, sum er eisini eitt av teimum góðum, okkum stendur í boði, men sum allur fólkaflokkurin og allur sambandsflokkurin uttan blað-tjórin á Dimmalætting noktar okkum arbeidarum.

Hetta ber ikki til!

Vit vilja ikki longur lata okkum trælka og kúga.

Vit krevja okkara rætt, líkasum vit eru fúsir til at gera okkara skyldu.

Vit vilja hava sama rætt sum teir fastlöntu — sama rætt, tá vit verða gomul ella sjúk.

Vit vilja ikki finna okkum í, at eitt lögting noktar okkum hendan rættin.

Vit vilja hava pensjónsrættin, mínir góðu harrar!

Tit skulu ikki kunna nokta okkum hann fleiri ferðir enn!

Leggið tykkum tað í geyma!

Arbeiðsmaður í Havn.

Føroya Arbeidarafelag verður vanvirðisliga av-víst av sambandsmonnum og fólkaflokksmonnum - Kjartani Mohr og Djóna í Geil - á tingi

Í arbeiðslóggávuni eru mong ógreið stöð. Summir arbeiðsgevarar leggja orðini so út, aðrir heilt óðr-vísi.

Hetta gongur ikki.

Arbeidararnir hava tí havt arbeiðslóggávuna til viðgerðar á stjórn-arfundum.

Teir hava gjørt eitt stórt og skilagott arbeiði og sett fram full-figgað uppskot til ábøtingar av lóggávuni á arbeiðsøkinum, serliga hvat viðvíkur viðurskiftunum til ar-beiðsgevaran.

Hesi uppskot lögdu teir á ting. Men hvat gjørdi tingið?

Tað tók sjálvandi væl undir.

Nei, hugsað ikki tað!

Sambandsmenn og fólkaflokks-menn — Kjartan Mohr og Djóni í Geil — vistu allir arbeidarunum hitt størsta háð, sum er ikki at vilja viðgera málið við virðing og athuga.

Teir einans kvaldu arbeidarayns-kin við kulda og einum stuttum: kortane!

Men arbeidararnir gevast ikki! Tað var harmiligt at hoyra ta »foragt«, fólkaflokksorðforarin legði í orð síni, tá ið hann talaði um málið.

Hetta skuldi Poul Petersen ikki lagt í at gjørt.

Ein skuldi kunna vænta annað av honum, tá ein hugsar um av hvørjum bergi, hann er brotin, hvørjum reiðri, hann hevur ligið í. Ringur er fuglurin, sum drýtir í egið reiður.

Danir vunnu 3-2

Hósdagin var landskapping í fótballi millum svíar og danir. Leikurin fór fram í Keypmanna-havn, og danir vunnu 3-2. Fyrsta máliðingu danir við straffisparki, síðani fingur partarnir hvør sitt mál aftrat, og var stöðan henda til bert einir tveir minuttir vóru eftir av leikinum, tá eydnaðist tað svinum at fáa annað málið; men beint áðr-enn liðugt var, gjørdur danir sitt triðja mál — og bóru sigurin heim.

Húsabyggingin

Eins og í øllum hinum Norðan-londunum er húsabyggingarspurn-ingurin hjá okkum eisini ein álvars spurningur, tí serstakliga á teimum stórru plássunum er tað ein hópur av familjum, ið eingi hús eigur, og mugu tí ivaleyst mong liva undir tronligum korum, ofta kanska nið-anfyri tað minstamark av rúmd, sum út frá heilsuligum hygiejnisk-um sjónarmiði er neyðugt.

Áðrastaðni er rættuliga nógv gjørt fyrri at beta um hesi viður-skifti, men her hjá okkum er púrt einki gjørt. Hitt almenna ger einki fyrri at veita íbúgvum sínum tað yvir hovdið, ið má vera ein aðal-tátturin í menning og vælferð fólks-ins.

Hin einstaki maktar oftast ikki hesar uppgávur einsamallur, og lán moguleikarnir eru als ikki teir bestu. Og hvør skal orka at bera hina ovurstóru rentubýrðuna av teimum dýru lánunum?

Javnaðarmanna mið og mál í hesum spurningi eru greið, men her sum í flestu forum er tað tungt og torført at fáa afturhaldið á glið, so tað av sonnum tekur dik á seg og visir, at tað er fólksins vælferð tað ræður um, og ikki bert einstak-lingsins.

Veltistudningur

verður latin til arbeiði við maskinamboðum.

Treytin fyrri at fáa studning er, at boðað verður frá til Jarð-arráðið frammanundan, soleiðis at lendið kann verða plánlagt, áðr-enn arbeiðið verður byrjað.

Umráðandi er, at menn taka seg saman í viðkomandi bygð, fyrri at nakað munandi kann verða gjørt, tí amboðini eru torfør at flyta.

Upplýsingar um studning fáast við at venda sær til

Føroya Jarðarráð.

R. C. Effersøesgøta 1, telf. 11 80.

TRYGGINGARSAMBANDIÐ FØROYAR

Føroya Kríggstrygging... telf. 1086
Føroya Brúnatrygging... telf. 1089

Føroya Sjóvátrygging... telf. 1086
Føroya Vanlukkutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs
bilar o. a.

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

LISTAFRAMSÝNING

Listafelag Føroya fyrirreikar aftur í ár á Ólavsvøku framsýn-ing av teknigum, málningum og hoggmyndum í Havn í nýggju húsum Føroya Banka.

Tey, ið hug hava at luttaka, biðjast gera so væl at siga fel-agnum frá skrivliga í seinasta lagi 1. juli við tilskilan av navni, bústaði og ásettum prisi fyrri lutirnir. Tey, sum ikki siga frá, kunnu ikki vegna prenting av katalogi, rokna við at sleppa við. Lutirnir mugu vera sendir inn til felagið (H. D. Joensen, landslækna) áðr-enn 15. juli.

Nevnd felagsins tekur sær rætt til at velja millum tað, ið inn verður sent, og at taka 5 pst. av seluprisinum aftur fyrri út-reiðslur.

Listafelag Føroya.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðr-enn tey verða heimtað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum lími av vegnevndini ella einum umboðs-manni fyrri kommununa.

FROÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA